

ਮਾਨਯੋਗ ਐਸ. ਐਸ. ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ. ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਲੁਧਿਆਣਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।'

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1985 ਦਾ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 23

3 ਅਕਤੂਬਰ 1991 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1948- ਪੰਜਾਬ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ 1914- ਬੋਤਲਬੰਦ ਬੀਅਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ-ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ-ਕੀ ਬੋਤਲ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਤਲਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਬੋਤਲਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਬੀਅਰ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕਟੋਮਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਸ ਕੋਲ ਬੋਤਲਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਡੇਮੋਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਸੀਲਬੰਦ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੀਅਰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 10)

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੇ. ਝਿੰਗਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ, ਏਏਜੀ ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1985 ਦੇ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ (ਛੋਟੇ 'ਹਵਾਲੇ' ਲਈ) ਨੰਬਰ 23 ਅਤੇ 24 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 23 ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 24 ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1979-80 ਹੈ। ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਉਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: -

ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਸਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਤੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?

(2) ਤੱਥ:

(3) ਮੈਸਰਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ, ਲੁਧਿਆਣਾ, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਡੀਲਰ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਹੈ ਜੋ ਬੀਅਰ ਆਦਿ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਰੁਪਏ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ। 1,81,59,219.56 ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮੁਫਤ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਲੁਧਿਆਣਾ - ਨੇ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1982 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1979-80 ਲਈ 5,23,262.35 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 9,266.99 ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਲੁਧਿਆਣਾ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਡੀਲਰ ਨੇ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਵਿੱਚ ਬੀਅਰ ਨਾਲ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀਲਰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਸਟੇਟ ਐਕਟ) ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ - ਨੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਧੂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 1,08,900 ਅਤੇ ਰਾ. ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੈਟਰਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 2,43,563 ਡੀਲਰ ਨੇ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੈਟਰਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਸੋਧ ਲਈ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, - 19 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਡੀਲਰ ਨੇ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੰਜ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਨਿਰੀਖਣ), ਲੁਧਿਆਣਾ, ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ ਕੱਢੇ ਗਏ ਵਪਾਰਕ ਖਾਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਸੂਓ ਮੋਟੋ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡੀਲਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਬੀਅਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ/ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਪਾਰਕ ਖਾਤੇ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਅਤੇ ਡੈਬਿਟ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ

ਬੀਅਰ ਦੇ ਨਾਲ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ

ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੀਅਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ / ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟਰਨਓਵਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕਈ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡੀਲਰ ਨੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਡੀਲਰ ਦੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡੀਲਰ ਨੇ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ L1 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ; ਕਿ ਇਹ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ 'ਵੇਚਣ' ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(5) ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਡੀਲਰ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਬਰੂਅਰੀ ਕੇਵਲ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਹੀ ਬੋਤਲਬੰਦ ਬੀਅਰ ਵੇਚ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਬੋਤਲ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਬੀਅਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਬੋਤਲ ਬੰਦ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੀਅਰ ਵੇਚਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਬੀਅਰ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਕਿਸੇ L1 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅੱਗੇ L1 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਕੋਲ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੋਤਲਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡੋਮੇਨ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੀਅਰ ਸਿਰਫ਼ ਸੀਲਬੰਦ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵੇਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਬੋਤਲ ਡੀਲਰ ਨੂੰ L1 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ "ਐਲਐਲ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਡੀਲਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਅਸੀਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

(7) ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਜ਼ਮਾਨਤ' ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ 'ਵੇਚਣ' ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ? 'ਸੋਲ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਵਿਕਰੀ' ਅਤੇ 'ਜ਼ਮਾਨਤ' ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਹੈ "ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ, ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ" ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਲ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ, ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਮਾਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। 'ਜ਼ਮਾਨਤ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। *ਰਾਜ ਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਕੀ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ।"

(8) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ: -

(1) *ਡਾਇਰ ਮੀਕਿਨ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਯੂ.ਪੀ*

(2)

(11) *ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਲਾਅ), ਬੋਰਡ ਆਫ ਰੈਵਿਨਿਊ (ਟੈਕਸ), ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਬਨਾਮ ਸੈਕਡੋਵੇਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ (3)*।

(111) *ਬ੍ਰਿਟਾਨਿਆਂ ਬਿਸਕੂਟ ਕੋ. ਲਟਡ. ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (4)*, ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਲਈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਖਰੀਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(9) ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟਿਲਿੰਗ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸ਼ਿਮਲਾ (5)*, *ਅਰਲੇਮ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ, ਪਣਜੀ (6)* ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। *ਰਾਜ ਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)*। *ਅਰਲੇਮ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: -

"(ii) ਕਿ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।,

(1) 74 STC 379

(2) 29 STC 69 (ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ)।

(3) 46 STC 79 (ਕੋਰਲਾ)।

(4) 53 STC 179 (ਬੰਬੇ)।

(5) ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 346.

(6) 53 STC 172 (ਬੰਬੇ)

(7) 74 STC 379 (SC),

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਜੋਂ ਬੋਤਲਾਂ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਜੋਂ ਬੋਤਲਾਂ ਲਈ ਲਈ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬੋਤਲਾਂ ਵੱਲ ਲਈ ਗਈ ਰਕਮ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ "ਜਮਾ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਸੀ, ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ (1) (a), ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(1)(c) ਅਧੀਨ। ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੇਵਲ ਵਾਪਸ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ।

ਆਰਲੇਮ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟਿੰਗ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਡੀਲਰ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਡੀਲਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ 'ਸੇਲ' ਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ 'ਜਮਾਨਤ' ਦਾ, ਅੱਗੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਕਾਨੂੰਨ), ਬੋਰਡ ਆਫ ਰੈਵੇਨਿਊ (ਟੈਕਸ), ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਬਨਾਮ ਸੈਕਡਰੈਵੇਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ (8), ਜਿਸ 'ਤੇ ਡੀਲਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਜਮਾਨਤ' ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 'ਵਿਕਰੀ' ਦਾ। ਮਾਲ. ਅਸੀਂ ਆਰਲੇਮ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਲਾਅ) ਬੋਰਡ ਆਫ ਰੈਵੇਨਿਊ (ਟੈਕਸ) ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸ਼ੀਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਰਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਵਪਾਰਕ ਅਭਿਆਸ ਜਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

(8) 46 STC 85 (ਮਦਰਾਸ)।

ਟੈਕਸ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਵਫ਼ਾਦਾਰ . ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਅ ਵੈਲੇਸ ਐਂਡ

ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ (1981) 48 STC 169 ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਬੋਤਲਾਂ ਅਤੇ ਕਰੋਟਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਪਹੁੰਚਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਵੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਕੰਟੇਨਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਰਨਓਵਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਚਿਤ ਦਰ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਕਰਨਾਟਕ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1966 ਵਿੱਚ ਇਸ ਲੋੜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਸੀਲਬੰਦ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਹੀ ਦਰ ਕੰਟੇਨਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਟੈਨਰ ਵੀ. ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੰਟੇਨਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। *ਅਰਲੇਮ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (1983) 53 ਐਸਟੀਸੀ 172* ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਣਜੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗੋਆ, ਡੈਮਨ ਐਂਡ ਡੀਯੂ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1964 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ 22, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ "ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ" ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਬੋਤਲਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਬੋਤਲਬੰਦ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ। ਵਿਕਰੀ ਬੀਅਰ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੋਤਲਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਥੋਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਜੋਂ ਬੋਤਲਾਂ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਮਨਾ ਫਲੋਰ ਐਂਡ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (1987) 65 ਐਸਟੀਸੀ 462: ਏਆਈਆਰ 1987 ਐਸਸੀ 1207 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰਦਾਨੇ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ 41 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਣਕ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪੈਕ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। Control ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਸੁੱਧ ਵਜ਼ਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਬੈਗ ਦਾ ਭਾਰ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਦੋਂ ਪੈਕਿੰਗ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਬੈਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਉੱਚ ਦਰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਸਕੀਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਬੈਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਮ ਡੱਬਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਕਿ ਕੀ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਮੁੱਲ ਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਕੋਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਕਿੰਗ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਲ ਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਵਸਤੂ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ*: ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਆਪਣੇ ਖੱਧਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਕੀ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ, ਕਈ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹਨ:

1. ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
2. ਪੈਕਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਪੈਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ, ਰਸਾਇਣਕ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ;
3. ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਖਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ;
4. ਪੈਕਿੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਪੈਕਿੰਗ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ;
5. ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੈਕਿੰਗ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੈਕਿੰਗ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਆਰਟੈਮ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ; ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਬਿਲਿੰਗ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ

"ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ ਬੋਤਲਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਡੀਲਰ L1 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬੋਤਲਬੰਦ ਬੀਅਰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ L1 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਸਿਰਫ ਬੋਤਲਬੰਦ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੀਅਰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਖੁੱਲੀਆਂ ਬੀਅਰ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ L1 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। L1 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਸ ਕੋਲ ਬੋਤਲਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡੋਮੇਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਸੀਲਬੰਦ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੀਅਰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਡੀਲਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ" ਸ਼ਬਦ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ L1 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ L1 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ L1 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੀਅਰ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। L1 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ। "ਇਹ ਅੱਗੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਡੀਲਰ ਨੂੰ L1 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ" ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਲਾਐਲਐਲ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਖੋਪ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਬੋਤਲ ਡੀਲਰ ਨੂੰ L1 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਰਲੇਮ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਤੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਰਕਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਮਾਨਯੋਗ ਜੀ.ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.

ਬਲਦੇਵ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਲਤੀ. 1991 ਦਾ ਨੰਬਰ ਐਮ- 6435

25 ਨਵੰਬਰ 1991

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973— ਧਾਰਾ 482— ਰੱਦ ਕਰਨਾ— ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਐਕਟ
1968— ਧਾਰਾ 24(3), 24(4)—ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ